

Tisztelt Szerkesztőség!

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 50. szám, 2019. december 13.

Karsai Lászlónak a 2019. november 22-i számukban megjelent publicisztikájára ([Levél a hercegprímáshoz, ÉS, 2019/47.](#)) szeretnék reagálni. A Karsai által közölt levelet író Maresch Guidóné Fischer Gabriella tragédiája nagyon megérintett, utánanéztem, mi lett a további sorsa, kapott-e végül segítséget.

Az Arcanum Digitális Tudománytár és a Hungaricana Közgyűjteményi Portál segítségével a hölgy nevének két említését sikerült megtalálni a korabeli sajtóban, miáltal némi információt kaphatunk életének alakulásáról.

Fischer Gabriellának a levélben leírt hányattatások után – feltételezhetően a kért egyházi segítséggel – sikerült a deportálást elkerülnie, és visszajutnia Kecskemétre. Ennek bizonyítéka, hogy a *Kecskeméti Lapok* 1948. június 5-i számában említik őt. Ám az is kiderül ebből, hogy Fischer megpróbáltatásai a második világháború végeztével korántsem értek véget. A lap címdalán szereplő, *Újabb rendelkezés a német kitelepítéssel kapcsolatban* című cikk ugyanis azt a 87 kecskeméti lakost sorolja fel, akiknél a német származás miatt a németországi kitelepítés lehetősége felmerült. Maresch Guidóné Fischer Gabriella pedig házassága miatt egy ideig – válásának kimondásáig – osztrák/német állampolgár volt.

Végül a kitelepítést is sikerült elkerülnie, mivel a *Bácskiskunmegyei Népújság* 1950. május 17-i számában (6. old.), az anyakönyvi hírekben olvasható a neve a halottak között, Kecskemét város 1950. évi állami halotti anyakönyvében pedig megtalálható a bejegyzés (433. szám), amely szerint Maresch Guidóné Fischer Gabriella Kecskeméten, 63 évesen hunyt el 1950. május 6-án tüdőrákban.

Prímási Levéltár